

Kızıl Akşamlar

– S.SAMYELİ · 15 Ekim 2011

Ne yapsam da bu korku
Terk etmiyor ayaz yorgunu yüreğimi.
Kızıl akşamlar dağların ardına alır götürür
Gömer yaşanmamış duygularımı düşlerimi.

Şimdi
İğde kokulu bir bozkırda,
Yanında olmak vardı
Arsız kediler gibi usulca koltuk altına sokulmak,
Ellerinden tutup,
Gözlerinde önce umudu,
Sonra kendimi görmek,
Bedenimi yalayıp geçen ayaza inat,
Sarılmak,
Sana doyasıya sarılmak vardı.

Sen karanlık gecelerde aradığım sonsuz ışığım
Sen begonvil düşlerimin yasemen kokusu,
Sen gönlüme atılmış sevda imzamsın.
Senden yalnızca yine sanadır korkularım
Tüm korkulara inat sevdasını yüreğime sardığım.
Yokluğuna inat buram buram hasretiyle yandığım

Ağlamayı bilmeyen gözlerimden,
Ard arda süzülen inci tanem
Sen sevdanın tamamlanmamış en saf halisin.
Hadi dokun saçlarıma,
Leylak kokun hücrelerime sinsin.
Ayaz çatlağı dudakların
Bitkin bedenimde doyumsuzca raks etsin.

Hayat giderde zaman hiç bakmaz ardına.
Takvimlerden yapraklar düşerken sevda yurduna.
Bir çığlık yükselir derinlerden
Zifiri karanlıklar ardından süzülür odama hüznü,

Dilime dolanır yine her geceki sorgularım
Daha kaç kızıl gecenin koynunda yıkanır
Sevdana hasret bu nasırlı avuçlarım.